

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 52. Alexius Comnenus Imperator moritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

solymitanus e vita excessit. Anno millesimo centesimo decimo quinto Paschalis Sæcul. XII.
A.C. 1118.
 Papa, cum satis exploratum haberet, quam flagitiis infamem & Sacerdote indignam vitam duceret Arnulphus, Episcopum Arausicanum cum potestate Legati Apostolici in Syriam misit, qui Episcopis totius Regni convocatis, Arnulphum quoque venire compulsus e Sede sua, ut merebatur, deposuit. At Arnulphus consuetis artibus, quibus omnes capiebantur, confusus, ut erat solertissimus, mare trajicit, Romam venit, atque adulatione & muneribus, quæ largissima manu spargebat, Papæ animum eorumque, quorum consilio utebatur, ita sibi devinxit, ut Dignitati & Ecclesiæ suæ restitutus fuerit. Rediit ergo Jerosolymam, ubi mores nihilo ac ante meliores exhibuit, in omnem licentiam effusus. Tandem anno millesimo centesimo decimo octavo fatis functus est, eique vir simplex & timens Deum, Gormundus nomine, Piquiniaci in Territorio Ambianensi in lucem editus, subrogatus.

§. LII.

Alexius Comnenus Imperator moritur.

Illo quoque anno millesimo centesimo decimo octavo, quem Græci sexies millesimum sexcentisimum vigesimum sextum numerabant, Feria quinta, die

B b 4 deci-

Sæcul. XII. decima quinta Augusti, vitam cum morte commutavit Constantinopoli Alexius

A.C. 1118.

Anna l. XV.

p. 501.

Zonar.

XVIII. n.

29.

Sup. lib.

LXIII. §.

42. &c.

Chron. Cass.

II. c. 17.

&c.

Petr. II.

ep. 39.

*Eutym. Zige-
gab. Pan-
init.*

Comnenus Imperator, annos circiter septuaginta natus, postquam annos triginta septem, menses quatuor, & aliquot dies Græcis imperasset. Quamvis vero Alexius sapius Principibus Latinis ad-versatus fuisse legatur, semper tamen Catholicus ac Communione Ecclesiastica Sedi Romanæ junctus extitisse videtur, tum si spectemus ejus Epistolas ad Urbanum II. & Paschalem II. Romanos Pontifices, datas, tum etiam dona, quæ diversis temporibus ad Monasterium Cassinense, & quod multo remotius erat, etiam ad Cluniacense, transmisit. Præterea illa omnia, quæ ad Religionem pertinent, accurate discere cupiebat. Quoties a negotiis publicis otium erat, illud tempus S. Scripturæ studio dabat, & de Quæstionibus Fidei cum viris doctis, quorum magna copia semper Constantinopoli versabatur, conferebat, eo potissimum consilio, ut Hæreses, quæ in varias Imperii partes, cum Infidelium jugo premerentur, irrepsent, facilius reprimere valeret. Hunc etiam in finem Euthymium Zigabenum Panopliam scribere jussit.